

ПОГУБНОСТ ХВАЉЕЊА

[Српски – Serbian – صربي]

Ахмед Ферид

Ревизија и обрада:

Ирфан Клица

Амра Дацић

Љубица Јовановић

Фејзо Радончић

2015 - 1436

IslamHouse.com

﴿ المدح ﴾

« باللغة الصربية »

أحمد فريد

مراجعة :

عرفان كليسا

عمرة دانسيثش

يوفانو فيتس ليوبيتسا

فيزو رادوتشيش

2015 - 1436

IslamHouse.com

ПОГУБНОСТ ХВАЉЕЊА

Хваљење је мана из које вребају две опасности: једна по онога ко хвали, и друга по онога ко се хвали.

Опасност по онога ко хвали лежи у томе што нема начина да провери да је истина то што говори, нпр. када за некога каже да је побожан и скроман. У хваљењу се понекад може претерати, па да оно пређе у лаж, или похвалити неко ко треба да се покуди.

С друге стране, хваљење онога ко се хвали може покварити и у њему изазвати охолост и уображеност, а то су две неваљале и погубне особине. Зато је Веровесник, нека је над њим спас и мир, рекао човеку кога је чуо да хвали другог човека: "**Тешко теби, посече врат човеку!**" Ово је зато што онај кога хвале може да помисли да је постигао свој жељени циљ, па се, због тога, може опустити и мање, него што је раније чинио, да се труди и ради добра дела. Од оваквих мана нема другог спаса, него да човек сам себе упознаје и да му је стално на уму, да је којим случајем онај ко га је похвалио, о њему знао оно што

сам зна да га сигурно не би похвалио. Зато је Алија, Бог био задовољан њиме, када би га неко похвалио, имао обичај рећи: "Боже, опрости Ти мени оно што они не знају, не узми ми за зло оно што они говоре и дај да будем бољи него што они мисле!"

У хадису стоји: "(Хваљењем) бацате прашину у лице хваљеном!"